

(Priloga Vrtnu.)

Št. 2. Ljubljana, dne 1. februarja 1903. XI. tečaj.

Ponesrečeno pustovanje.

Tiho deca se je zbrala
Tajno, resno modrovala:
„Pust se vsepovsod praznuje,
Šala danes gospoduje.
Jožko kožuh naj obleče,
Njemu se po tleh ne vleče.
Kožuh mora obrniti,
Zna sicer se kaj skaziti.
Jan ko bele zobke kaže,
Pa naj z ogljem se namaže.
Bel ves mora Tinče biti,
S kredo dajmo ga vbeliti.
Slavko velikan je pravi,
V škornjah se lahko postavi,

V stare rute se ogrne,
Si napravi brke črne.
Peterček pa prav ukrene,
Če na glavo čako dene,
Metlo dolgo v roko vzame,
Dé kot puško jo na rame...
Tresk! na tleh je steklenica,
Vsem zardé strahote lica —
Zvrnil Slavko jo z omare,
Ko iskal je rute stare.
Steklo urno je pobrati,
Mirno, resno se držati, —
Oče, mati naj to zvejo,
Pa nam z metlo kaj povejo.

—č.

